

Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

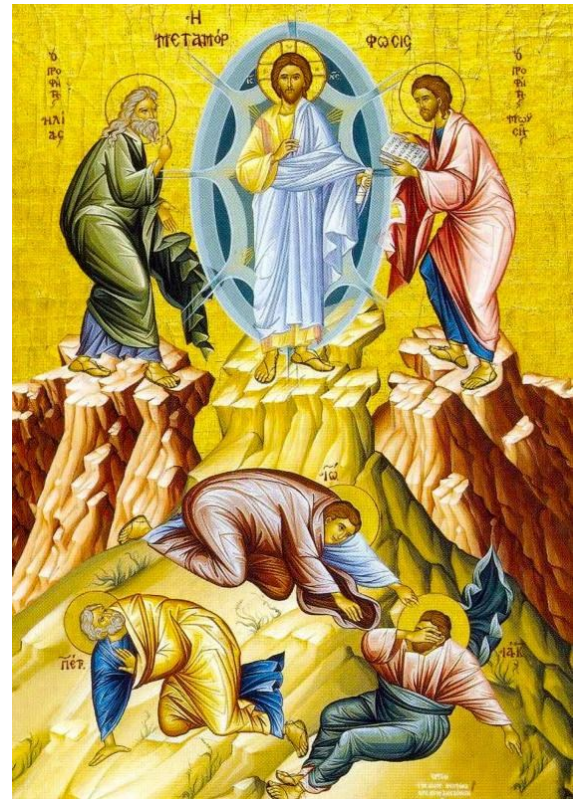
Duminica a șaptea după Rusalii

Marți, 6 august:

**Evangelia Duminicii
a șaptea după Rusalii
(Vindecarea a doi orbi și a unui mut din
Capernaum)
Ev. Matei 9, 27-35**

Schimbarea la Față a Domnului

În vremea aceea, pe când trecea Iisus, doi orbi se țineau după El, strigând și zicând: Miluiește-ne pe noi, Fiule al lui David! Iar după ce a intrat în casă, au venit la El orbii și Iisus i-a întrebat: Credeți că pot să fac Eu aceasta? Zis-au Lui: Da, Doamne! Atunci S-a atins de ochii lor, zicând: După credința voastră fie vouă! Și s-au deschis ochii lor. Iar Iisus le-a poruncit cu asprime, zicând: Vedeți, nimeni să nu știe. Dar ei, ieșind, L-au vestit în tot ținutul acela. Și, plecând ei, iată au adus la El un om mut, având demon. Și, fiind scos demonul, mutul a grăit. Iar mulțimile se minunau, zicând: Niciodată nu s-a văzut așa ceva în Israel. Dar fariseii ziceau: Cu domnul demonilor scoate pe demoni. Și Iisus străbătea toate cetățile și satele, învățând în sinagogile lor, propovăduind Evanghelia Împărăției și vindecând toată boala și toată neputința în popor.

Vrând ca înainte de Cruce, de pătimirea cea de bunăvoie, să descoperi în parte slava dumnezeirii Tale, Hristoase, Mântuitorul nostru, ai ales numai trei dintre muritori care să fie martorii acestei slave: pe Petru, care Te-a iubit mai mult decât toți și Te-a mărturisit, primul dintre toți, Fiu al lui Dumnezeu, pe Iacob, care, având nădejdea bunătaților viitoare, capul sub sabie și-a plecat și, astfel, a pus început mucenicilor Tăi, și pe Ioan cel feciorelnic, care, mai mult decât toți păstrând neprihănirea trupului și a duhului, a primit har deosebit întru vederea unor negrăite descoperiri și a slavei Tale dumnezeiești.

**Din Acatistul Schimbării la Față a Domnului
nostru Iisus Hristos**

Pe Tabor Dumnezeu arată cât de bun și frumos poate fi omul purtător de har

La scurtă vreme după ce Mântuitorul Iisus Hristos a săvârșit minunea înmulțirii pâinilor care a stârnit atâta entuziasm în întreg poporul, El adresează o întrebare neobișnuită ucenicilor Săi: „Cine zic oamenii că sunt Eu, Fiul Omului? Iar ei au răspuns: Unii, Ioan Botezătorul, alții Ilie, alții Ieremia sau unul dintre prooroci” (Matei 16, 13-14). Apoi le pune a doua întrebare și mai neobișnuită: ”Dar voi cine ziceți că sunt? Răspunzând Simon Petru a zis: Tu ești Hristosul, Fiul lui Dumnezeu Celui viu. Iar Iisus, răspunzând, i-a zis: Fericit ești Simone, fiul lui Iona, că nu trup și sânge ți-au descoperit ție aceasta, ci Tatăl Meu, Cel din ceruri.” (Matei 16, 15-17).

Întrebarea pe care Mântuitorul Iisus Hristos o pune ucenicilor era de fapt o întrebare pe care mulți și -au pus-o și ei de dinainte, era o întrebare care stăruia în mintea lor încă dintru începuturi, când au văzut atâtea minuni: cine să fie omul acesta ? Greu de găsit răspuns la o astfel de întrebare. Iată însă că Mântuitorul, pentru a oferi răspuns complet și complex la această întrebare, se suie în munte ca să se roage. Dar dintre toți ucenicii Săi a ales doar pe trei: pe Petru, Iacov și Iona ca să meargă să se roage cu El. Și pe când Se ruga, spune Evanghelistul Luca: ”fața Lui a strălucit ca soarele și hainele I s-au făcut albe ca lumina” (Luca 9:28); și dintr-o dată s-a schimbat parcă înfățișarea întregii lumi, căci de față cu Domnul erau Moise și Ilie, care vorbeau cu El. Ucenicii au fost copleșiți de această vedere, au înțeles că sunt Moise și Ilie din cele pe care le vorbea, căci spune Evanghelistul Marcu: cu Moise și Ilie vorbea despre ceea ce avea să pătimească la Ierusalim, despre Jertfa Sa, care nu era o simplă urmare a răutății oamenilor, ci era rodul nemărginitei iubiri a lui Dumnezeu spre izbăvire a omului din robia păcatului și a morții.

Acolo, pe Tabor, are loc cea mai completă revelație, căci acolo pe Tabor, Dumnezeu Însuși Îl mărturisește pe Mântuitorul Iisus Hristos, pe Învățătorul, ca fiind Fiul al Său: ”Acesta este Fiul Meu cel iubit” (Marcu 9, 7). Acolo, pe Tabor, se înfățișează și taina mântuirii omului, căci glasul cel din ceruri continuă: ”pe Acesta să-L ascultați” (Marcu 9, 7). Noi avem urechi și stăm bine cu simțul auzului, ba aș spune, stăm destul de bine și cu conștiința. Dumnezeu însă atrage atenția, că în tot învălmășagul problemelor lumii acesteia trebuie o prioritizare, și pe primul loc trebuie pusă ascultarea față de Dumnezeu. Sensul vieții noastre stă în ascultarea de Dumnezeu.

Când nu mai ascultăm de Dumnezeu, când vocea poruncilor Sale nu mai răsună tainic în inimile noastre, ne înstrăinăm chiar și de noi înșine. Nu ne mai recunoaștem nici pe noi. Nu-i mai recunoaștem nici pe cei dragi ai noștri, pe care îi vedem de multe ori ca pe niște dușmani, nemaivorbind că nu mai recunoaștem

frumusețea din noi.

Aceasta era de fapt revelația pe care Mântuitorul o face pe Muntele Tabor. Sunt două direcții: una de a încredința o dată pentru totdeauna că El este Fiul lui Dumnezeu și că venirea Sa în lume avea un scop determinat, mântuirea omului, iar de cealaltă parte, revelația de pe Tabor descoperă frumusețea fapturii noastre omenești. Într-un fragment exegetic patristic se arată că de fapt, ceea ce au văzut ucenicii pe Tabor, în persoana Mântuitorului Iisus Hristos schimbat la Față, era de fapt Adam cel plăsmuit de Dumnezeu, sau mai bine spus omul originar, acea frumusețe care i-a copleșit pe Apostoli, încât Petru spune: ”Învățătorule, bine este ca noi să fim aici; și să facem trei colibe: Ție una și lui Moise una și lui Ilie una” (Marcu 9, 5).

Putem spune cu îndreptățire că înfățișarea de pe Tabor a Domnului nostru Iisus Hristos purta de fapt frumusețea cu care Dumnezeu, pe fiecare dintre noi, ne -a adus la existență. Nu întâmplător în conștiința noastră frumusețea umană este asociată copilăriei. Privim la copil și întotdeauna spunem: ce frumos este! Treptat însă, cu fiecare mică boboacă, cu fiecare mică minciunică, cu fiecare gest necugetat, ca rod al neascultării, puțin, câte puțin, pierdem această frumusețe, de care avem atâtea nevoie, pentru că în ființa noastră se oglindește frumusețea lui Dumnezeu și frumusețea creației. Prin om se împlinește lucrarea lui Dumnezeu în lume, în fiecare dintre noi, cerul și pământul coexistă, astfel încât fiecare dintre noi suntem instrumente ale lui Dumnezeu. Cât este viața omului ? Mai lungă sau mai scurtă, o nimica în fața lui Dumnezeu, o scânteie, o flamă și a trecut. Dar cât este de important ca această flamă pe care Dumnezeu a răsădit-o în fiecare dintre noi prin actul creației, să aducă un pic de lumină în sufletele și în inimile celor din jur.

Paradoxal, deși prin Schimbarea la Față, Mântuitorul dă răspuns la întrebarea ”Cine este El”, întrebare care stăruise în mintea lor, în loc să îi îndemne pe cei trei ucenici care văzuseră: „mergeți și spuneți ceea ce ați văzut”, paradoxal, le-a poruncit ca nimănui să nu spună cele ce văzuseră. Surprinzătoare cerere, dar foarte adevărată, în profunzimea ei. Pentru că lucrurile lui Dumnezeu, lucrările lui Dumnezeu, descoperirile lui Dumnezeu se adresează și personal fiecăruia dintre noi. Fiecare dintre noi purtăm taine ale descoperirii lui Dumnezeu. Și celui mai ticălos om, Dumnezeu tot I s-a descoperit, tot I S-a înfățișat cândva. Că noi nu avem ochi să vedem, că noi suntem surzi și orbi, este o chestiune care ne privește pe noi.

Realitatea dramatică este că, din cauza preziunii grijilor pentru imediatul material, am ajuns să nu ne mai putem bucura de tainica lumină a negrăitei bucurii din Împărăția lui Dumnezeu, care strălucește în lumea aceasta în chipul luminii taborice sub forma unor minuscule scânteie în sufletul fiecăruia dintre noi.

Versete din Evanghelia zilei sub lupa exegezei patristice

(Mt. 9, 27) *Plecând Iisus de acolo, doi orbi se țineau după El, strigând și zicând: Miluiește-ne pe noi, Fiule al lui David.*

În acel moment, încep să meargă după Domnul pe când El trecea pe acolo. Dar se pune întrebarea, dacă ei nu puteau să vadă, cum au știut de trecerea Domnului pe acolo și apoi, cum au știut numele Său? Mai mult decât atât, l-au numit *Fiule al lui David* și au cerut să fie vindecați. În cei doi orbi se împlinesc toate prefigurările (proorociile și cuvintele Mântuitorului) de mai devreme. Fiica conducătorului pare să fie din rândul acestor oameni, adică dintre fariseii și ucenicii lui Ioan care făcuseră cauză comună punându-L la încercare pe Domnul. Acestor persoane neștiutoare, legea le-a arătat pe Cel pe care acum Îl rugau să-i vindece. Le-a arătat că Mântuitorul lor, după trup, era din neamul lui David. Tot El a făcut lumină în cugetele celor care erau orbi din cauza păcatelor făcute. Ei nu puteau să-L vadă pe Hristos, dar li s-a povestit despre El. Domnul le-a arătat prin aceasta că credința nu trebuie privită ca un rezultat al vindecării, ci vindecarea trebuie privită ca pe un rezultat al credinței. Orbii au văzut pentru că au crezut; ei nu au crezut pentru că au văzut. Din aceasta înțelegem că ceea ce dorim să primim trebuie să o facem prin credință și că aceasta nu trebuie practică din pricina celor obținute. Pentru că au crezut li se oferă vederea și li se cere acestora să rămână tăcuți pentru că sarcina de a propovădui avea să aparțină în exclusivitate apostolilor.

(Mt. 9, 33) *Și fiind scos demonul, mutul a grăit. Iar mulțimile se minunau zicând: Niciodată nu s-a arătat așa în Israel.*

În omul surd, mut și demonizat se arată nevoia neamurilor de o vindecare desăvârșită. Asaltați din toate părțile de necazuri, au fost asemănați cu un trup ce suferă toate felurile de boli. Și pentru aceasta, trebuie observată o anumită ordine a lucrurilor. Pentru că mai întâi este scos afară demonul și mai apoi se adaugă celelalte bucurii ale trupului. După ce este alungată nebunia tuturor superstițiilor prin cunoașterea lui Dumnezeu, sunt rostite cuvintele de vindecare a vederii, auzului și a vorbirii. Afirmarea celor de față a urmat uimirii lor față de ceea ce s-a petrecut: *Niciodată nu s-a arătat așa în Israel.* Și cu adevărat, așa a fost: cel pe care nu l-au putut ajuta a fost vindecat prin puterea Cuvântului, iar surzii și muții au adus laude lui Dumnezeu. Neamurilor le fusese dată mântuirea, căci toate cetățile și satele erau acum luminate de puterea și prezența Lui Hristos, iar oamenii erau vindecați de fiecare slăbiciune a veșnicilor boli.

(Ilarie de Poitiers, sursa: doxologia.ro)

Vă invităm la pelerinaj

Parohia Toma Cozma organizează în perioada **19-21 august 2019** (3 zile / 2 nopți) un **pelerinaj în Capitala României**.

Vor fi vizitate mai multe obiective, între care:

- Mausoleul Mărășești
- Catedrala Arhiepiscopală din Urziceni
- Mănăstirea Sf Nicolae Grădiștea
- Mănăstirea Căldărușani
- Mănăstirea Cristiana
- Mănăstirea Plumbuita
- Mănăstirea Sămurcășești
- Biserica Drăgănescu
- Mănăstirea Duminica Tuturor Sfinților
- Mănăstirea Antim
- Catedrala Patriarhală
- Paraclisul Catedralei Mântuirii Neamului

Pentru detalii și înscrieri vă puteți adresa la Pangarul parohial

Sfinți români sărbătoriți în această săptămână

Sfinții Români sunt trecuți cu albastru, în calendarul ortodox editat de Doxologia, Mitropolia Moldovei și Bucovinei.

5 august: Sfântul Cuvios Ioan Iacob de la Neamț

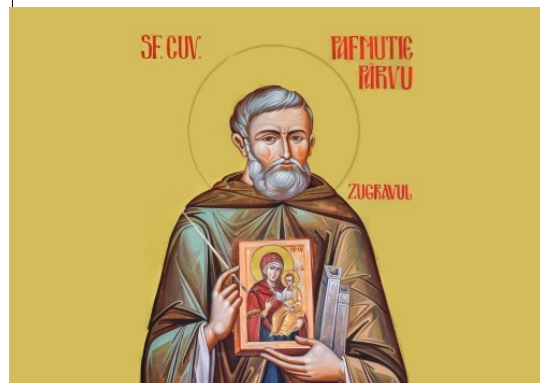
Întru tine, Părinte, cu osârdie s-a mântuit cel după chip, căci lăsând lumea și patria ta, ai luat Crucea lui Hristos și în valea Iordanului te-ai așezat spre nevoiță. Pentru aceasta și cu îngerii acum se bucură, Cuvioase Părinte Ioane, duhul tău. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre. **(Troparul Sfântului Cuvios Ioan Iacob de la Neamț)**

7 august: Sfânta Cuvioasă Teodora de la Sihla

Cele pământești părăsind și jugul pustniciei luând, te-ai făcut mireasă lui Hristos, fericită; cu postul, cu privegherea cereștile daruri luând și cu rugăciunea pe îngerii ajungând, firea omenească ai biruit și la cele cerești te-ai mutat, lăsându-ne spre mângâiere peștera și sfințele tale moaște. Pentru aceasta, Sfântă Preacuvioasă Maică Teodora, roagă pe Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre. **(Troparul Sfintei Cuvioase Teodora de la Sihla)**

7 august: Sfântul Cuvios Pafnutie Pârnu Zugravul

Iconar iscusit al Arătării lui Dumnezeu, zugrav al firii omenești luminate de har și al frumuseților Raiului, Cuvioase Părinte Pafnutie, slujind lui Hristos în toată viața ta, prin lucrare stăruitoare în tăcere, rugăciune și răbdare, vas ales al Duhului Sfânt te-ai făcut. Pentru aceasta, roagă-te Preasfintei Treimi să mântuiască sufletele noastre. **(Troparul Sfântului Cuvios Pafnutie Pârnu Zugravul, glas 1)**

**Publicație editată de Parohia TOMA COZMA,
ISSN 2067 - 8274**

Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași,
tel/fax: 0232 211 273

Preot paroh Mihai Mărgineanu, tel. 0742 044 844

Preot II Iustinian-Ionuț Răduț, tel. 0729 935 888

Secretar redacție/Relații Publice: tel. 0741 706 602,

redactor_sef@yahoo.com, Vasilica Onofrei

Foto: Valentin Burlacu, Alexandru Losonczy

Administratori site parohie/pagină facebook:

Costel Dumitru, Alexandru Losonczy, Vasilica Onofrei

www.parohiatomacozma.ro, parohiatomacozma@gmail.com

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru susținerea acestei publicații, dar și pentru activitățile culturale și filantropice ale parohiei, primim donații în contul IBAN RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450 deschis la Raiffeisen Bank Iași

Viziteaza-ne si pe:

Facebook

Biserica Toma Cozma

Pildă pentru folos duhovnicesc

Un copil a văzut un bărbat și o femeie că plâneau și a întreat-o pe slujnica ce îngrijea de el, de ce sunt atât de măhniți.

Ea îi răspuse că acești oameni pierduseră pe scumpul lor băiețuș.

- Pierdut! zice copilul. Vino iute să-l căutăm!

- La ce bun? răspuse slujnica. Nu-l mai găsim în lumea asta. A murit...

- Și unde e acum?

- În cer.

- În cerul despre care mi-ai vorbit tu atâta? În cer, unde e atât de frumos, unde este Mântuitorul Hristos și unde copiii se joacă cu îngerii?

- Da, da ! Acolo!

Copilul rămase câteva clipe pe gânduri. Apoi mirat, a întreat:

- Asta numesc oamenii „pierdut”?!

Câtă înțelepciune la copil!

PELERINAJ ÎN ȚARA SFÂNTĂ

♦ **Perioada 25.09. 2019 - 30.09.2019**

♦ **Organizator: Parohia Toma Cozma în colaborare cu Centrul de Pelerinaj "Sf. Parascheva" - Iași**

♦ **Detalii la telefon: 0747 772 827
0742 044 844**

PROGRAM LITURGIC ÎN ACEASTĂ SĂPTĂMÂNĂ

•Duminică, 4 august 2019

◇08:00 Utrenia și Liturghia Sf. Ioan Gură de Aur

◇18:00 Paraclisul Maicii Domnului, în cadrul acestei slujbe va fi scoasă o copie a Icoanei făcătoare de minuni "Prodromița,, ce poartă binecuvântarea unui mare duhovnic, vrednicul de pomenire Protos. Petroniu Tănase, fost stareț al mănăstirii Prodromul de la Athos.

•Luni, 5 august 2019

◇18:00 Slujba Vecerniei

◇ 18:30 Taina Sfintei Spovedanii

• Marti, 6 august 2019, Schimbarea la Față

◇08:00 Utrenia și Liturghia Sf. Ioan Gură de Aur

◇Azi nu se face Paraclisul Maicii Domnului

• Miercuri, 7 august 2019

◇18:00 Paraclisul Maicii Domnului

◇18:30 Taina Sfintei Spovedanii

• Joi, 8 august 2019

◇18:00 Paraclisul Maicii Domnului

◇18:30 Taina Sfintei Spovedanii

•Vineri, 9 august 2019

◇18:00 Slujba Agheasmei și a Sfântului Maslu, în cadrul căreia credincioșii se pot închina la moaștele Sf. Iacov, Ruda Domnului (a cărui Epistolă Sobornicească constituie argument peste veacuri pentru instituirea acestei Taine), urmate de citirea pomelnicelor care se poartă la biserica noastră

◇18:30 Taina Sfintei Spovedanii

•Sâmbătă, 10 august 2019,

◇07:00 Utrenia și Liturghia Sf. Ioan Gură de Aur (întru cinstirea ocrotitorilor parohiei, Sf. Ap. Toma și Sf. M. Mc. Ecaterina, ale căror moaște se află în biserică spre închinarea credincioșilor) urmată de Pomenirea morților. Pentru cei plecați dintre noi, importantă este pomenirea lor la Sfânta Liturghie, ziua de sâmbătă fiind consacrată pomenirii celor morți.

◇18:00 Slujba Vecerniei pentru Duminica a șaptea după Rusalii

◇18:30 Taina Sfintei Spovedanii